

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan, Ion Guzun, Maria Ghervas, Dumitru Mardari

judecând, în ședință fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpații Niunici Serghei și Fanari Cristin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 05 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Fanari Cristin xxxx

și

Niunici Serghei xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2016 - 05.06.2017;

Instanța de apel: 16.08.2017 - 23.01.2018;

Instanța de recurs: 12.03.2019 - 28.05.2019.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 5 iunie 2017, Fanari Cristin și Niunici Serghei au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an, pentru fiecare.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Șcerbatenco Maxim, Cebotaru Victor, Nastas Iurie s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordinea civilă.

Totodată, din contul lui Fanari Cristin și Niunici Serghei s-a dispus încasarea, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 171 (una sută șaptezeci și unu) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 13.12.2015, aproximativ la ora 03:20, Fanari Cristin și Niunici Serghei, aflându-se pe str. xxxx,

mun. Chișinău, de comun acord cu Gurău-Golban Octavian și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în privința căror cauză este disjunctă, prin acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, încălcând grosolan ordinea publică însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv au inițiat un conflict cu părțile vătămate Sîrbu Victor, Cimpac Denis, Șcerbatenco Maxim, Nastas Iurie și Cebotaru Victor, aplicându-le mai multe lovituri în regiunea corpului cu mâinile și picioarele, cauzându-i părții vătămate Sîrbu Victor, conform raportului de expertiză medico-legală nr.139/D din 28.01.2016, echimoză la nivelul degetului patru mâna dreapta, care se califică ca vătămare neînsemnată, părții vătămate Cimpac Denis, conform raportului de expertiză medico-legală nr.138/D din 29.01.2016, plagă contuză la nivelul buzei superioare, echimoză cu excoriație la nivelul mucoasei buzei inferioare, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, care se califică ca vătămare ușoară și părții vătămate Cebotaru Victor, conform raportului de expertiză medico-legală nr.140/D din 29.01.2016, edem al țesuturilor moi pe cap, echimoze la nivelul pavilionului auricular stâng și buza inferioară, excoriații la nivelul sternului, regiunea mentonieră, membrul superior drept, care se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Nevreanschi Vladislav în numele părților vătămate Șcerbatenco Maxim, Cebotaru Victor, Nastas Iurie, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie aplicată pedeapsă de 3 ani închisoare pentru fiecare, iar conform art.90 Cod penal, de a suspenda executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani și admiterea acțiunii civile, cu încasarea despăgubirilor morale, materiale și a cheltuielilor pentru asistența juridică, în mod solidar din contul ambilor inculpați.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept și a calificat acțiunile infracționale ale inculpaților în baza prevederilor art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, însă le-a aplicat o pedeapsă greșit individualizată și în opinia sa, nu s-a luat în considerație caracterul social periculos al faptei, modul de comitere a infracțiunii, personalitatea inculpaților, atitudinea și comportamentul acestora până și după comiterea infracțiunii;

- ce ține de prejudiciul moral solicitat de către părțile vătămate apărarea a solicitat să fie admis integral, deoarece părțile vătămate în urma acțiunilor ilegale a inculpaților au sentiment de frustrare, frica de a ieși afară în regiunea în care locuiesc, sunt amenințate verbal inclusiv de rudele și prietenii inculpaților. La fel, li s-au cauzat suferințe psihice enorme, manifestate prin șoc și neîncredere, aflându-se în imposibilitate de a accepta ceea ce s-a întâmplat, fiind disperați și au un sentiment de gol interior, neliniște și neputință;

- instanța de fond eronat a admis în principiu acțiunea civilă. Bonurile care confirmă sumele achitate pentru serviciile juridice în original au fost prezentate instanței de fond, iar sumele prejudiciului moral în mărime de 8000 lei, 6000 lei și 4000 lei, solicitate de părțile vătămate sunt minime și au fost solicitate în coraport cu leziunile corporale care le-au avut în urma acțiunilor celor doi inculpați și suferințe psihice care au trăit părțile vătămate în timpul și după ce au fost agresate fizic și psihic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, a fost admis apelul declarat, inclusiv și din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată parțial sentința în partea numirii pedepsei, a încasării cheltuielilor judiciare și în partea civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Fanari Cristin și Niunici Serghei le-au fost numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fiecare, pe art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpaților, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, fiecare.

S-a dispus încasarea din contul lui Fanari Cristin și Niunici Serghei în beneficiul lui Cebotari Victor, câte 4000 (patru mii) lei, de la fiecare, în beneficiul lui Șcerbatenco Maxim, câte 3000 (trei mii) lei, de la fiecare și în beneficiul lui Nastas Iurie, câte 2000 (două mii) lei de la fiecare și în mod solidar, cheltuielile judiciare pentru asistență juridică, în beneficiul lui Cebotari Victor, 3500 (trei mii cinci sute) lei, în beneficiul lui Șcerbatenco Maxim, 3500 (trei mii cinci sute) lei și în beneficiul lui Nastas Iurie, 1500 (una mie cinci sute) lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Cebotari Victor privind încasarea prejudiciului moral din contul inculpaților, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului daunei să se expună instanța civilă.

A fost respins demersul procurorului privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale din contul inculpaților în sumă de 171 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea imputată lor.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere ai pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Referitor la acțiunea civilă, Colegiul a menționat că, partea vătămată Cebotaru Victor și reprezentantul lui, avocatul Nevreanski Vladislav nu au fost prezentate careva probe pentru stabilirea cuantumului concret a prejudiciului material cauzat, ce ar ține de valoarea pagubei aduse lui prin deteriorarea scurtei pe care dânsul o

estimează la 3000 lei și nu este posibil de constatat fără a amâna judecarea cauzei, și astfel, reieșind din prevederile art. 387 alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul a ajuns la concluzia de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de către Cebotari Victor, lăsând ca asupra cuantumului daunei să se expună instanța civilă.

Colegiul penal a considerat ca fiind nefondată sentința atacată, privind admiterea în principiu a acțiunii civile privitor la încasarea daunei morale și prin urmare, s-a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea civilă, or, sumele prejudiciului moral în mărime de 8000 lei, 6000 lei și 4000 lei solicitate de părțile vătămate sunt exagerate, ținând cont și de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă //Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012), cât și de prevederile art. art.1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii) și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

Dauna morală se exprimă prin faptul că părțile vătămate au suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpați exprimate prin vătămări corporale, s-au aflat la tratament, au avut suferințe morale.

Mai mult ca atât, Colegiul a conchis că din contul inculpaților urmează a fi încasate, în mod solidar, cheltuielile judiciare pentru asistență juridică acordată părților vătămate de către Nevreanski Vladislav, în urma încheierii contractului de asistență juridică (f. d. 179-181, vol. II).

Privitor la numirea pedepsei, Colegiul penal a considerat că, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 75 Cod penal ce ține de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate, asupra corectării și reeducării vinovatului și i-a numit o pedeapsă prea blândă în coraport cu fapta săvârșită de inculpați.

Nu s-a luat în considerație faptul, că infracțiunea incriminată inculpaților face parte din categoria infracțiunilor, care atentează la relațiile sociale cu privire la ordinea publică, având un pericol deosebit pentru societate și faptul că, Fanari Cristin și Niunici Serghei atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de fond nu și-au recunoscut vina de cele săvârșite, nu au colaborat cu organul de urmărire penală în

vederea descoperirii tuturor circumstanțelor la comiterea infracțiunii încriminate, recunoscându-și vina doar în instanța de apel.

În așa circumstanțe, Colegiul a conchis, că pedeapsa numită de instanța de fond sub formă de 1 (unu) an, pentru fiecare, cu suspendarea executării pedepsei închisorii, în temeiul art. 90 Cod penal pe un termen de probă de doar 1 an, este insuficientă pentru îndreptarea și corectarea inculpaților, or, pedeapsa de 1 an închisoare și termenul de 1 an de probațiune nu-i v-a corecta pe cei vinovați.

Prin urmare, Colegiul a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpaților, pe art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de câte 3 (trei) ani, fiecareia, iar conform art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei, cu numirea probațiunii pentru o durată de câte 3 (trei) ani fiecareia.

Privitor la soluția adoptată de instanța de fond ce ține de încasarea de la inculpați a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 171 lei, Colegiul penal a reiterat că, potrivit art.229 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, este evident că soluția adoptată de instanța de fond ce ține de încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 171 lei, este una eronată, nu are suport juridic legal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpații Fanari Cristin și Niunici Serghei au contestat-o cu recurs ordinar, prin care au solicitat casarea acesteia și a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a numi în privința inculpaților pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și 385 alin. (4) Cod de procedură penală, sub formă de amendă, cu admiterea acțiunii civile în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă.

În motivarea cererii recurenței au invocat că:

- instanțele de judecată au individualizat greșit pedeapsa aplicată în privința lor, contrar prevederilor art. 385 Cod de procedură penală;
- în privința inculpatului Fanari Cristin urmează a fi aplicate prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a atins vârsta de 21 de ani, fiind totodată întrunite și prevederile art. 76 alin. (1) lit. a), b), g), l) Cod penal;
- instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante în privința lui Niunici Serghei, care are loc de muncă și loc de trai permanent, nu are antecedente penale, săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă;
- în lipsa apelului acuzatorului de stat, instanța de apel și-a depășit competențele în vederea agravării situației inculpaților, fiind aplicată pedeapsă mai aspră, bazându-se doar pe argumentele părților vătămate;
- acțiunea civilă a avocatului Nevreanschi Vladislav este una exagerată, fără a avea posibilitate de a calcula prejudiciul moral, în condițiile în care nu a existat prejudiciu material.

6. Asupra recursului ordinar procurorul a depus referință, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conducându-se de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, ajunge la concluzia că acesta necesită a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii atacate și menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ai aceleiași norme prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmite instanței de apel, sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost calificată corect, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost aplicate corect, și hotărârea adoptată trebuie să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul lărgit menționează că, sentința instanței de fond a fost contestată de către avocatul Nevreanschi Vladislav în numele părților vătămate doar în latura stabilirii pedepsei și în latura civilă, instanța de apel a considerat necesar de a casa prima hotărâre în această parte, adoptând o soluție nouă, prin care inculpaților Fanari Cristin și Niunici Serghei le-au fost aplicată pedeapsă mai aspră și admisă parțial acțiunea civilă, însă decizia atacată cu recurs ordinar este contrară prevederilor art. 417

pct. (8) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării concluziei date.

Astfel, Colegiul constată că temeiurile de drept invocate de inculpați și-au găsit confirmare parțial, încadrându-se în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, deoarece *decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în latura stabilirii pedepsei.

Pe de altă parte, instanța de recurs reține că, în recursul declarat de către cei doi inculpați se indică netemeinicia în ce privește aplicarea pedepsei mai aspre și admiterii acțiunii civile, necontestând încadrarea juridică a acțiunilor lor.

După cum s-a enunțat mai sus, prin sentința primei instanțe Fanari Cristin și Niunici Serghei au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.287 alin.(2), lit. b) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an, pentru fiecare, iar ulterior, instanța de apel judecând cauza în ordinea procedurii de apel, a admis apelul avocatului declarat în numele părților vătămate și a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o hotărâre în această parte, prin care lui Fanari Cristin și Niunici Serghei le-au fost numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fiecăruia, pe art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpaților, pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, fiecăruia.

În acest aspect, cu referire la soluția instanței de apel privind aplicarea unei noi pedepse, Colegiul lărgit o consideră greșită, reieșind din următoarele:

Din textul deciziei contestate se observă că, în urma judecării cauzei instanța de apel a ajuns la concluzia că: *„... pedeapsa numită de instanța de fond sub formă de 1 (unu) an, pentru fiecare inculpat, cu suspendarea executării pedepsei închisorii, în temeiul art. 90 Cod penal pe un termen de probă de doar 1 an, este insuficientă pentru îndreptarea și corectarea inculpaților, or, pedeapsa de 1 an închisoare și termenul de 1 an de probațiune nu-i v-a corecta pe cei vinovați”*, motivând că: *„... infracțiunea incriminată inculpaților face parte din categoria infracțiunilor care atentează la relațiile sociale cu privire la ordinea publică, având un pericol deosebit pentru societate și faptul că, Fanari Cristin și Niunici Serghei atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de fond nu și-au recunoscut vina de cele săvârșite, nu au colaborat cu organul de urmărire penală în vederea descoperirii tuturor circumstanțelor la comiterea infracțiunii încriminate, recunoscându-și vina doar în instanța de apel”*.

Colegiul penal analizând soluția în coraport cu motivarea hotărârii, reține că la baza acesteia stau de fapt, circumstanțele cauzei și materialele verificate și cercetate de

către instanța de fond, care au fost invocate la adoptarea sentinței sale, iar careva date, informații sau circumstanțe noi nu au fost indicate de către instanța de apel.

În situația creată, Colegiul lărgit consideră că, soluția instanței de apel este una nejustificată, deoarece inculpaților le-a fost aplicată o pedeapsă mai aspră, fără a se constata suplimentar careva circumstanțe atenuante sau agravante, or, simpla motivare precum că, pedeapsa aplicată de către instanța de fond este insuficientă și lipsită de argumentare, duce la agravarea situației lui Fanari Cristin și Niunici Serghei.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit reține că, pedeapsa aplicată de către prima instanță este una echitabilă, la aplicarea căreia s-au luat în considerație prevederile art. 61, 75 Cod penal și faptul că circumstanțe agravante sau atenuante conform art. 76-77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Or, pedeapsa aplicată sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și modul de executarea a acesteia, prin instituția suspendării executării pe un termen de probațiune de 1 (unu) an, va asigura atingerea scopului pedepsei penale în cazul celor doi inculpați și aceștia vor conștientiza necesitatea respectării legii, cu atât mai mult că, consecințele comiterii unei noi infracțiuni în cazul suspendării condiționate, implică exclusiv aplicarea pedepsei cu închisoare.

Subsidiar, instanța de recurs menționează că, prin modificările operate la art.79 alin.(1) Cod penal legiuitorul a prevăzut că, *săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională*, prin urmare, reieșind din faptul că, la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul Fanari Cristin avea vârsta de 20 de ani, în privința acestuia apare posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că pedeapsa stabilită de către instanța de fond inculpaților corespunde prevederilor art. 7, 61, 75, 79 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea dată în latura stabilirii pedepsei, fiind una întemeiată, pe când instanța de apel, în situația în care nu a dispus de alte circumstanțe decât de cele stabilite de prima instanță, greșit a admis apelul inculpatului și prin pronunțarea unei noi hotărâri a comis o eroare la aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea numită de prima instanță, în lipsa cărorva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la argumentele recurenților sub aspect civil, prin care se critică decizia instanței de apel în partea admiterii parțiale a acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral, Colegiul reține că, soluția este una corectă în corespundere cu prevederile art. 219 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, care expres stipulează că, *acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta*

(acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia, pentru repararea prejudiciului moral.

Or, conform art. 616 Cod Civil, *pentru un prejudiciu nepatrimonial se pot cere despăgubiri în bani în cazurile prevăzute de lege, iar în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.*

Prin urmare, odată ce s-a constatat că, prin acțiunile inculpaților, părților vătămate li s-au cauzat vătămări corporale soldate cu suferințe psihice, instanța de apel corect a ajuns la concluzia privind încasarea unui prejudiciu moral, sub formă de mijloace bănești, din contul celor vinovați în beneficiul vătămătorilor, iar în ce privește încasarea prejudiciului material, urmează a se expune instanța în ordine civilă, deoarece părțile au necesitate de timp pentru a prezenta probe întru susținerea solicitărilor înaintate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de inculpați urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și menținerea sentinței primei instanțe, prin care inculpaților Niunici Serghei și Fanari Cristin, li s-au stabilit pedeapsă cu închisoare a câte 1 (unu) an pentru fiecare, iar conform art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoare aplicată pe o perioadă de probațiune a câte 1 (unu) an pentru fiecare.

În rest, dispozițiile deciziei recurate sunt întemeiate și urmează a fi menținute.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către inculpați, în cauza penală în privința lui Niunici Serghei și Fanari Cristin, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, în partea stabilirii pedepsei, pe motiv că apelul a fost greșit admis, și menține în această parte sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 05 iunie 2017, potrivit căreia:

inculpaților Niunici Serghei și Fanari Cristin, recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, li s-a stabilit pedeapsă cu închisoare a câte 1 (unu) ani pentru fiecare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoarea aplicată inculpaților pe o perioadă de probațiune a câte 1 (unu) ani pentru fiecare, dacă în decursul acestei perioade Fanari Cristin și Niunici Serghei nu vor comite alte infracțiuni.

În rest, se mențin dispozițiile hotărârii atacate.
Decizia este irevocabilă.
Decizia pronunțată integral la 25 iunie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Gervas

Dumitru Mardari